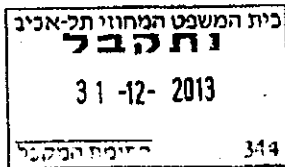

ער"מ 696-12-13

בבית המשפט המחוזי בת"א-יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

1. הועד למלחמה באיידס
2. האגודה לזכויות האזרח בישראל

העותרים:

נגד

1. עריית ת"א-יפו
2. המפקחת הארצית על דרי הרחוב במשרד הרווחה
3. עמותת לשובע

המשיבות

מענה לעתירה מטעם עמותת לשובע

עמותת לשובע מתכבדת להביא בפני כב' בית המשפט את תשובתה לעתירה וזאת בתצהיר הח"מ.

גיל-עד חריש, ע"ד
ב"כ, מנכ"ל וז"ר עמותת לשובע

תצהיר

אני הח"מ גיל-עד תריש ת.ז. [REDACTED], לאחר שהחזרתני שעלי להצהיר אמת, עורך תצהירי זה כדלקמן:

1. אני משמש כיו"ר ומנכ"ל עמותת לשובע (להלן: "העמותה"), ומוסמך מטעמה לערוך תצהירי זה כמענה מטעמה לעתירה שהוגשה ע"י הועד למלחמה באידס והאגודה לזכויות האזרח (להלן: "העותרים").
2. אני מאשר בזאת את העובדה שבמעמדי כמנהל עמותת לשובע, החלטתי שלא לאפשר לדרי רחוב, שלגביהם ידוע לי שהנם חולי איידס או נשאי איידס, ללון במעון גגון 1. ולהלן, אביא בפני כב' בית המשפט את עובדות היסוד, הנסיבות והשקולים שביסוד החלטתי זאת.
3. עתירה זאת עוסקת במעון גגון 1 בו מתגוררים אך ורק דרי רחוב שהנם מכורים לסמים ולאכזרול. (להלן: "דרי רחוב") ראוי אפוא להקדים, ולהביא בפני כב' בית המשפט את המציאות בקשר עם דרי רחוב, מעון גגון 1 ועמותת לשובע.

דרי רחוב

4. דרי רחוב שבהם עסקין, כולם מוכרים ומוגדרים כמכורים לסמים ו/או לאלכוהול הנם אנשים אומללים, שבורי נפש וגוף. המגורים ברחוב, גרמו לרבים מהם לאבד רבים מהמאפיינים של התנהגות נורמטיבית ולעיתים גם של צלם אנוש. במסגרת זאת, איבדו דרי רחוב אלה את הקשר עם בני משפחתם וחבריהם, את הבושה, את החשש מפני החוק, את כללי הניקיון וההיגיינה האישית, טיפוח עצמי, אופן לבוש, דאגה לבריאות עצמית, החשש מהפרת החוק וכו'. רובם שרויים בייאוש ואדישות לגורלם ולמצבם, התעלמות ממחלות וכו'. מטבע הדברים שכולם חסרי כל במובן המוחלט של המונח, כולם נפלטו זה מכבר ממעגל העבודה, ואת הכסף הדרוש להשגת הצרכים היחידים מבחינתם - אלכוהול, סמים וסיגריות הם משיגים באמצעות קצבת הביטוח הלאומי (במידה ונכותם הוכרה) ו/או מקיבוץ נדבות ו/או גניבות ככל שהדבר ביכולתם. דומה שלא אגזים ולא אטעה אם אגדרם כאנשים שזה מכבר כבה האור בחייהם, אנשים שאין אומללים מהם.
5. כאמור לכל דרי רחוב המתגוררים בגגון 1 רקע של התמכרות פעילה לסמים ו/או לאלכוהול. במצב זה שכיחות בגגון 1 תופעות אלה המתבצעות ע"י דיירים שאינם במצב של שליטה עצמית:
 - א. הזרקת סמים באמצעות מזרקים משותפים.
 - ב. יחסי מין ללא אמצעי הגנה.
 - ג. אלימות פיזית ומילולית בין דיירים המצויים תחת השפעת סמים ו/או אלכוהול

6. יצוין שכל התופעות אשר בסעיף הקודם מתרחשות רק במעון גגון 1 המיועד לדרי רחוב מכורים ואינם מאפיינות את דרי רחוב הלנים ביתר 4 מעונות גגון.

עמותת לשובע

7. העמותה פועלת להבטחת 3 הצרכים הבסיסיים ביותר לאדם מקום לינה, מזון ובגוד, וכן צורך חיוני נוסף- חינוך, זאת בפעולות חינוך משלים לילדים ובני נוער בסיכון ובמצוקה קשה. במסגרת האמור הקימה העמותה ומפעילה מאז החלה בפעילותה בשנת 1986 ועד היום את המוסדות הבאים:
- 5 מעונות גגון לדרי הרחוב (ארבעה לגברים ואחד לנשים)
 - 3 בתי תמחוי- מסעדות "לשובע", בת"א בעכו ובכרמיאל.
 - 19 בתי נוער קדימה לחינוך משלים של ילדים ובני נוער בסיכון בכל רחבי הארץ.
 - פרויקט אגד-בגד לחלוקת בגדים מיד שניה לנזקקים בכל רחבי הארץ, בעיקר למאושפזים במוסדות לחולי נפש, מוסדות גריאטריים ומוסדות חסות הנוער.
 - פרויקט כרטיס לשובע- כרטיס מזון לנזקקים שמצוקתם נבדקה ואושרה.
 - כרטיס תו מכל הלב- כרטיס מזון מיוחד לניצולי שואה.
 - פרויקט אסיף העיר- איסוף עודפי מזון ממסעדות, מוסדות ואולמות ארועים.
 - הוסטל גגון לשיקום וגמילה של אסירים משוחררים נפגעי סמים.
8. יודגש שהעמותה פועלת ללא כל שקולים של רווח ואו שקולים כלכליים בכל הקשור למתן שרותיה לנזקקים. זאת ועוד, כל חברי העמותה ומנהליה פועלים בהתנדבות מלאה.
9. הואיל ואני, הח"מ, משמש כיו"ר ומנכ"ל של העמותה מאז הקמתה, ואני הוא שקיבל את ההחלטה שביסוד העתירה, אבקש להעיד על עצמי שאני מצוי בעניינם של דרי רחוב באופן יומיומי ורצוף מאז 1986, ומכיר היטב את מכלול הנושאים הקשורים בהווייתם של דרי רחוב בכלל ודרי רחוב מכורים בפרט. אני משתתף קבוע כמעט בכל פורום העוסק בנושאים עיוניים ומעשיים של דרי רחוב. במסגרת הכרתי את עניינם של דרי רחוב בגגון 1 כתבתי בשנת 1997 את ספרי "האלפיון התחתון" יומנם של דרי רחוב במעון גגון 1. מטבע הדברים ראיתי והכרתי, במהלך השנים הרבות למעלה מאלף דרי רחוב שהתגוררו במעונות גגון.

מעון גגון 1

10. כאמור לעמותת "לשובע" 5 מעונות לדרי רחוב, ורק אחד מהם, גגון 1 מיועד אך ורק לדרי רחוב שהנם מכורים ואשר מציאותם הקשה תוארה לעיל.

11. גגון 1 שוכן ברח' אליזבט ברגנר 6 ביפו, בצמוד לטיילת שעל שפת הים, בערך מול מזיאון האצ"ל בואכה יפו. מבנה המעון שייך לעיריית ת"א (להלן: "עירייה") אשר הקצתה את המבנה לעמותה בשנת 1991 במטרה שישמש כמעון לדרי רחוב. ראוי לציין שהקצאת המבנה לעמותה היתה ללא תשלום, וזאת אך ורק למטרת הפעלת מעון לדרי רחוב.
12. במסגרת מינהל השרותים החברתיים של העירייה הוקמה בשנת 1990 יחידה לטיפול בדרי הרחוב. (להלן: "היחידה") העמותה והיחידה פועלים בשיתוף פעולה הדוק ויוזימו, דרי רחוב המגיעים ליחידה מופנים על ידי העובדים הסוציאליים למעונות גגון של העמותה, ודרי רחוב המגיעים לגגונים מופנים בימים שלאחר מכן אל היחידה לצורך קבלת טיפול סוציאלי.
13. במעון גגון 4 חדרי שינה, חדר טלביזיה, מטבח, חדרי שרותים, חצר גדולה ובה גם סככה המשמשת כחדר אוכל. בחדרי המעון 25 מיטות קומתיים – המאפשרות בצפיפות רבה הלנת 50 דרי רחוב. יצוין שהמרחק בין המיטות 20 ס"מ ||
14. מאחר ובכל מחיר ובכל מקרה מגורים במעון צפוף עדיפים על המגורים ברחוב או מקבלים לגגון 1 כל אדם הבא בשערי המעון, לעולם אינו מסרבים להלין דרי רחוב מחמת העדר מקום. במצב דברים זה לעיתים קרובות אנו נאלצים להלין דרי רחוב על מזרונים הפרוסים בשעות הלילה בחדר הטלביזיה.
15. מצ"ב 4 תמונות המשקפות נאמנה את תנאי ההלנה במעון, תמונות אלה צולמו על ידי לאחר הגשת העתירה, תשומת הלב מופנת לצפיפות הבלתי נסבלת המחייבת הלנת דרי רחוב על מזרונים ברצפת חדר הטלביזיה.
16. לצערי, דיירי המעון אינם מקפידים על ניקיון, כך לגבי ניקיון אישי, ניקיון המעון וכן בכל הקשור לשמירת כללי ההיגיינה האישית והכללית. כך באופן רגיל, קל וחומר כאשר הדיירים או מי מהם שרויים במצב של שכרות או לאחר צריכת סם. בעניין זה עדיף שלא להרחיב במילים ובתאור, לאור האמור, אנו מבצעים במעון לפחות פעמיים ביום ניקיון כללי וכמובן פעולות ניקיון מוספות כל אימת שהדבר הכרחי.
17. צוות המעון כולל מנהל שהנו בעל תאר שני בקרימינולוגיה, אב בית שהנו דייר בוגר הנמצא בשלבי שיקום מתקדמים והנו מסור ואחראי, ועמו אחראי מטבח ואחראי מכבסה, שניהם דרי רחוב שקבלו על עצמם לשמש כתורנים קבועים בתמורה לתשלום שכר סמלי.
18. מעון גגון 1 הנו המעון היחיד בגוש דן המיועד לדרי רחוב מכורים. לפיכך ובמקרים רבים אי קבלה של דייר למעון ו/או הרחקתו מגגון יכולה להביא לתוצאות קשות ביותר, ולעיתים גם למוות. (מן המפורסמות שאלכוהול מרחיב את כלי הדם, על כן אדם הנרדם בשיכרונו תחת כיפת השמיים, קל וחומר בלילות החורף, עלול לקפוא

למוות). לצערנו מאז הוקם גגון 1 בשנת 1991 עשרות רבות של דרי רחוב שלא לנו בגגון, קפאו למוות בעת שישנו בשיכרונם תחת כיפת השמיים.

19. לאור האמור בסעיף הקודם ולמניעת אסונות כאמור, שללתי ממנהל גגון 1, וכמובן גם מאב הבית, את סמכות לסרב לקבל דייר למעון ו/או להרחיק מהמעון דייר שהפר את כללי השהיה (כגון איסור עישון במיטה, אלימות, צריכת סם ואלכוהול). בשני נושאים אלה – סירוב לקבל דייר או להרחיק דייר מהמעון- קבעתי שמן ההכרח לקבל את אישורי המוקדם, אעיד על עצמי שבמקרים הבודדים שאישרתי זאת, הדבר נעשה בלב כבד, ורק לאחר שמוצו כל האפשרויות האחרות, ובראשן מתן הזדמנות נוספת, ועוד אחת, ועוד אחת, והכל תוך העדפה מרבית של שקולי חמלה. בעניין זה נאלצתי פעמים אין ספור לפגוע ביוזעין בכללי המשמעת והניהול בגגון 1, ביוזעיה מה רבות וחמורות הסכנות המאיימות על דרי רחוב מכורים הלנים ברחוב.

20. במצב זה, ביכולתי לאשר שאני זוכר היטב את המקרים הבודדים של סירוב לקבל דר רחוב או הרחקת דייר מגגון 1. ולא זכור לי שאי פעם סירבתי לקבל דר רחוב חולה איידס או נשא איידס. אך כאמור בהמשך- אם היה מגיע חולה או נשא כאמור- הייתי מסרב לקבלו והייתי מפנה אותו ליחידה לדרי רחוב לצורך מציאת מקום לינה מתאים.

21. ערב חתימת תצהירי זה, וליתר ביטחון, שאלתי את מנהל הגגון אנדרי בוז'יק, אשר מכהן בתפקידו מאז מחצית 2011, והוא השיב לי שבכל תקופת עבודתו לא היה דר רחוב חולה איידס או נשא איידס שלינתו בגגון סורבה מטעם כלשהו.

דרי רחוב שאינם מתקבלים לגגון 1

22. גגון 1 מיועד לדרי רחוב מכורים, הזכאים לקבל בו מעון שקט, נקי ובטוח. באומרי בטוח הכוונה בראש ובראשונה למנוע מהדיירים סכנת הדבקות במחלות. במסגרת זאת אנו מקפידים שלא לקבל מעון ו/או להרחיק מהמעון דרי רחוב החולים במחלה מדבקת כגון: שחפת, צהבת זיהומית ואיידס. יציין שהדבר מעוגן גם בהוראות סעיפים 5.1.6 ו-5.2.3 ד' בהוראות התע"ס שצורפו ע"י העותרת.

23. זאת ועוד, מעון גגון 1 אינו ערוך ואינו מסוגל לטפל בדרי רחוב שהנם חולי נפש מובהקים שהתנהגותם פוגעת בדיירים האחרים.

24. כמו כן אין ביכולתנו לטפל בגגון 1 בדרי רחוב הלוקים במחלה הדורשת טיפול רפואי צמוד, ו/או דרי רחוב הזקוקים לסייעוד צמוד בכל הקשור לתנועתם ותפקודם האישי כגון דרי רחוב שאינם יכולים לאכול באופן עצמאי ו/או שאינם שולטים בצרכיהם.

25. במסגרת האמור, כל אימת שמגיע לגגון 1 דר רחוב שכאמור אינו מתאים לגגון, אני מקבל על כך הודעה ממנהל הגגון או מאב הבית, ובמקרים אלה אני מתקשר

למנהלת היחידה ומבקש את המשך טיפולה במציאת פתרון נאות לדר הרחוב שלא היה באפשרותנו לקבלו לגגון

26. ידוע לי שלגבי דרי רחוב שאין ביכולתנו לקבלם ללינה בגגון קיימים פתרונות אלה:
- אשפוז בבית חולים - כאשר מצבו הרפואי מחייב טיפול צמוד, להבדיל מקבלת תרופות
 - אשפוז במוסד לחולי נפש - כאשר מצבו הנפשי מצריך ומצדיק זאת, כמובן שהדבר נעשה בהחלטת הפסיכיאטר המחוזי
 - הפנייה למוסד "קרית שלמה", לצורך אשפוז בתחלואה כפולה או משולשת, (מוסד זה הנו בית חולים המיועד לטיפול במקרים קשים במיוחד ובו צוות רפואי כמקובל בבתי חולים ולרבות פתרונות לבידוד וטיפול במחלות מדבקות)
 - הלנה בבית מלון - בדרך כלל במקרים חריגים ביכולת העירייה לממן הלנה לתקופה קצרה בבתי מלון זולים (בדר"כ מלון "מונופול" שעל יד בניין האופרה בטיילת) יציין שארעו מקרים שגם העמותה החליטה מטעמים חריגים ואנושיים בהם לא ניתן היה להלין דר רחוב בגגון, לממן הלנה של דרי רחוב מסויימים במלון זה.

27. לסכום פרק זה- מעון גגון 1 לא אמור ואינו מיועד לתת את כל הפתרונות לכל דרי רחוב באשר הם- אנו מקבלים בברכה וברצון דרי רחוב רבים ככל האפשר אשר ביכולתנו לטפל בהם ולאפשר את לינתם ושהותם בגגון מבלי שיהא בכך כדי לפגוע ו/או לסכן את יתר הדיירים. ועל כך נאמר בפרקי אבות (פרק ב' טז'): **לא עליך המלאכה לגמור, ולא אפה בן חורין לבטל מפנה**. לצערנו, איננו ערוכים ואיננו מסוגלים לתת מענה לדרי רחוב שלהם מגבלות רפואיות מסוימות כאמור לעיל. אנו עמותה קטנה, שנטלה על עצמה לטפל במקרים, אך לא בכל הנזקקים, במסגרת ריבוי התחלואות, אין ביכולתנו לטפל בכלן ולכך נועדו מוסדות אחרים.

28. ראוי להדגיש שעמותת לשובע אינה מוסד ממומן ו/או מפוקח ו/או מבוקר ע"י עיריית ת"א-פו ו/או משרד הרווחה, אך העמותה פועלת עמם בשותף פעולה רב ככל האפשר.

29. זאת ועוד, ראוי לזכור ולהזכיר שאיננו גורם ממסדי/ ממשלתי, וכידוע גם למשרד המשלה השונים יש תחומי פעולה מוגדרים בהם הם עוסקים, ותחומים אחרים בהם אינם עוסקים. כך גם אנו במעון גגון 1.

דרי רחוב עם איידס

30. בראשית פרק זה - ראוי להדגיש עובדה זאת- מאז פתיחת מעון גגון 1 בשנת 1991 לא זכור לי ולו מקרה בודד, של דר רחוב שביקש ללון בגגון 1 ולינתו בגגון סורבה

מחמת היותו חולה איידס או נשא איידס. אך כאמור, איני מתכחש להחלטתי שההוראה לא לקבל ללינה בגגון 1, חולים במחלות מדבקות חלה גם על חולי איידס ונשאי איידס. כאמור החלטה זאת נתמכת גם בהוראות תקנון העבודה הסוציאלית – התע"ס, שצורף לעתירה

31. זכור לי שבמהלך 22 שנות פעילות גגון 1, נשאלתי פעמים אחדות על ידי עובדים סוציאליים, עיתונאים, נציגי ארגונים ורשויות, מי הם דיירי הגגון ולכך השבתי בגלוי שכל דרי רחוב מתקבלים למעט אלה:

- חולים במחלות מדבקות (שחפת, צהבת, איידס,)
- דרי רחוב הזקוקים לטיפול סיעודי
- דרי רחוב הזקוקים לטיפול רפואי צמוד (כגון – אנשים שראוי שיהיו בבית חולים ולא בביתם.

- דרי רחוב שהנם חולי נפש ואשר התנהגותם אינה מאפשרת את מגוריהם במעון
- חולי איידס ו/או נשאי איידס -

• קטינים מתחת לגיל 18, זאת מחמת החשש שינצלו ע"י דיירים בוגרים.

32. אני מעריך שדברי אלה הם שהביאו את העותרים להגשת העתירה, העוסקת בשאלה עקרונית שהרי עד היום השאלה לא התעוררה לגבי דייר ספציפי שביקש ללון בגגון 1.

33. מטרתנו ושליחותנו הנה לקבל לגגון 1 כל אדם באשר הוא- על כן איננו מערמים קשיים כלשהם בפני כל דר רחוב המבקש ללון בגגון. ואיננו מבקשים כל אישור רפואי כתנאי מוקדם למגורים בגגון. יחד עם זאת לגבי דרי רחוב שמחמת המראה החיצוני שלהם קיים לגביהם חשש שהם חולים במחלות שחפת או צהבת, אנו מתנים את המשך לינת בגגון 1 בקבלת אישור רפואי שאין בהמשך מגוריהם בגגון כדי חשש להידבקות של שכניהם בגגון.

34. לגבי חולי איידס בהעדר סמנים חיצוניים למחלה זאת, איננו יוזמים בדיקות רפואיות כלשהן של הדיירים ואיננו שואלים את דרי רחוב שאלות כלשהן בנושא זה טרם קבלתם לגגון וכן לא לאחר קבלתם.

35. לא כך לגבי דרי רחוב, שלגביהם ידוע לנו באופן מוחלט ובדוק שהם חולי איידס או נשאי איידס, במצב זה נמנע את קבלתם לגגון 1 מטעמים אלה:

- חשש וסכנה מיידית להדבקות - דרי רחוב מכורים מודעים עד מאד לסכנת האיידס, ששכיחותה גבוהה פי כמה בקרב מכורים. אך מודעות זאת נשכחת כלא היתה בהיות הדייר תחת השפעת סמים או לקראת שימוש בסמים ו/או אלכוהול, או אז נעשה שימוש רב פעמי במזרקים חד-פעמיים, מתקיימים יחסי מין בין גברים ללא אמצעי הגנה. זאת ועוד, לעיתים פורצות בגגון תגרות

בין דיירים ולא פעם גם "משפך דם", הנה אפוא לינה בגגון של דר רחוב שהנו חולה איידס או נשא איידס יוצרת חשש מוחשי וישיר להידבקות במחלת האיידס.

• החשש להדבקות באיידס, מהווה אצל דרי הרחוב מעין "פוביה" ולא לי לבחון ולקבוע את מידת הרצינות שביסודה, במסגרת זאת, אין לי ספק שאם ידעו הדיירים שאחד מהדיירים לוקה באיידס, או נשא איידס, הם עשויים לנהוג באחד משני אלה:

א. עזיבת המעון מחשש הידבקות. בעניין זה יש לזכור שאין בגוש דן מעון אחר לדרי רחוב מכורים – קרי דיירים שיעזבו את הגגון וישארו ללא קורת גג.
ב. התנכלות מכוונת ומתמדת של הדיירים כנגד וכלפי דר הרחוב שהנו חולה איידס או נשא איידס, וזאת בכדי לגרום לדייר חולה/ נשא האיידס, להבין שמקומו אינו בגגון, ועליו לעזוב.

36. יצוין שידגש שדרי הרחוב אינם טורחים להבחין בין חולה איידס ובין נשא איידס מבחינתם המילה הקובעת הנה "איידס" - ואין משמעות אם המדובר בחולה איידס או נשא איידס - בעיניהם – חד המה.

37. אכן קיימת סתירה בדברי שלעיל, מחד איננו לא נקבל ללינה בגגון 1 דרי רחוב שידוע שהנם חולי איידס או נשאי איידס, מאידך איננו דורשים מהדיירים לבצע בדיקות. אך במציאות הלא נורמטיבית של גגון 1 - עדיף להמשיך ולקלוט כמה שיותר דיירים ולא לשאול שאלות מיותרות, ולצמצם בכך גם את כל פעולה או התבטאות של דיירים במסגרת "הפוביה" בעניין מחלת האיידס.

38. הנה אפוא – מבחינת העמותה, ניצבים זה מול זה- עניינם וטובתם של אלפי דרי רחוב שהתגוררו בגגון 1 מאז הקמתו אז כ-50 דרי רחוב המתגוררים בכל עת בגגון 1, ומנגד – דרי רחוב בודדים חולי איידס או נשאי איידס. במצב זה לנוכח החשש להידבקות והחשש לשלומם של דר הרחוב חולה האיידס או נשא האיידס – אני סבור שהכרחי ומוצדק למנוע בגגון 1 לינה של דרי רחוב שלגביהם ידוע שהנם חולי איידס או נשאי איידס.

39. להבדיל מחולי צהבת או שחפת – מחלת האיידס אינה נחזת לעין בלתי מקצועית, וניתנת לזיהוי רק בבדיקת מעבדה שתוצאותיה מתקבלות לאחר כשבוע. מטעמים ברורים עלינו לקבל לשהיה ולינה מיידית בגגון וכל דר רחוב באשר הוא מיד עם הגעתו לגגון. איני מעלה על הדעת לעכב קבלת דר רחוב כלשהו עד אשר ימציא אישור רפואי מוסמך שאינו חולה איידס או נשא איידס, על כן ומטעמים מעשיים נקטתי בדרך הביניים – איני דורש בדיקות איידס, אך אם ידוע לי שדר הרחוב הנו

חולה או נשא איידס- אמנע את קבלתו לגגון ואפנה אותו ליחידה לדרי רחוב בעירייה, וזאת בידיעה ובבטחון מלא. שהם יסדירו עבורו מקום לינה מתאים, במילים אחרות אני נוהג בעניין זה בשיטת do not ask- do not tell, ואפעל כאמור רק אם יודע לי באופן מתועד או רשמי שדר הרחוב הנו חולה או נשא, או אז אדאג, באמצעות היחידה, שיוסדר עבורו פתרון לינה אחר, ואין לי ספק שימצא עבורו מקום לינה אחר שיהא גם ראוי וגם עדיף מבחינתו.

40. אני מבקש להדגיש מדיניות זאת לגבי חולי איידס או נשאי איידס לא היתה ואינה בגדר סוד. הצהרתי על כך פעמים רבות. באופן מיוחד זכורה לי שיחה ארוכה ונוקבת שקיימתי בעניין זה לפני כ-5 שנים עם מנהלת בכירה בוועד למלחמה באיידס, בשיחה זאת הסברתי את המציאות שתוארה לעיל ואת שקולי האמורים, והנשוא ירד מהפרק.

41. כאמור, לא זכור לי מקרה ספציפי כלשהו של דר רחוב שקבלתו לגגון 1 נמנעה מחמת היות חולה או נשא איידס, אך לא מן הנמנע במהלך 22 שנות פעילות גגון 1, עובדים סוציאליים המכירים את המגבלה לקבלה לגגון 1, נמנעו מהפנייה של חולה איידס או נשא איידס לגגון 1 והפטו את דר הרחוב מראש לפתרונות לינה אחרים ולא לגגון 1.

אי קבלת דרי רחוב נשאי איידס או חולי איידס למעונות גגון אחרים של עמותת לשובע

42. בעתירה נטען שמניעת קבלת חולי איידס או נשאי איידס – מתבצעת גם במעונות אחרים של העמותה. טענה זאת אינה נכונה, הסכנות האמורות קיימות רק במעון גגון 1 בו מתגוררים דרי רחוב מסורים. סכנה זאת אינה קיימת בכל יתר 4 מעונות גגון, בהם מתגוררים אנשים שאינם מסורים, על כן אין, לא היתה ולא תהיה מגבלה כלשהי לקבלת חולי איידס או נשאי איידס בכל יתר מעונות גגון.

43. אם אכן, כנטען בעתירה נמנעה קבלת נשאת איידס במעון גגון 2 המיועד לנשים – הדבר נבע מטעות ו/או פרשנות שגויה של הוראתי. ערכתי בעניין זה ברור עם מנהלת מעון הנשים, ולדבריה זכורה לה בקשה לקבל למעון דיירת שהיתה גם חולת איידס וגם עובדת פעילה בזנות. הסירוב בעניין הזכור לה נובע מאחר ובמעון גגון 2- המיועד לנשים דרות רחוב, איננו מקבלים דיירות העובדות באופן פעיל בזנות. בתאום עם הגורמים הסוציאליים אנו מפנים נשים אלה למעון "סלעית" הסמוך, שהוקם למען, ולמען בלבד, ע"י משרד הרווחה והעירייה. מכל מקום אין כל מגבלה או איסור על קבלת חולי איידס או נשאי איידס במעון הנשים.

הבחנה מוצדקת ולא אפליה פסולה ואסורה

44. לעניות דעתי- עיין בתמונות המתארות את תנאי הלינה בגגון, מהייב ומצדיק את החלטתי למנוע לינה בגגון של חולי ונשאי איידס בגגון, אני סבור שהחלטה זאת מהווה הבחנה הכרחית נכונה ומוצדקת, ואין בה הפלייה פסולה של חולי ונשאי איידס.

45. מען גגון 1 מיועד לקלוט דרי רחוב אך לא את כל דרי הרחוב, במסגרת זאת ולמען הרוב המכריע של דרי הרחוב קיימות הבחנות רבות והפרדות הכרחיות בין סוגי דרי רחוב אלה:

- דרי רחוב – דרות רחוב.
- דרי רחוב מכורים- דרי רחוב שאינם מכורים.
- דרי רחוב בוגרים – דרי רחוב קטינים (אלה מופנים על ידנו למעון "בית השאנטי")
- דרי רחוב סיעודיים – דרי רחוב עצמאיים.
- דרי רחוב שמצבם מחייב אשפוז מטעמים רפואיים – דרי רחוב בריאים בגופם.
- דרי רחוב חולי נפש – דרי רחוב נורמטיביים
- חסרי בית – דרי רחוב – (מחסור כספי הנו רק רכיב אחד בהגדרת דרי רחוב)
- חולי שחפת וצבת זיהומית – דרי רחוב שאינם חולים במחלות אלה.

46. לעניות דעתי, הבחנה זאת אפשרית וראויה בכל מוסד וארגון הקובע לעצמו במי יטפל ובמי לא יטפל.

47. אכן, עמותת "לשובע" הנה הגורם היחיד המפעיל בת"א מען לדרי רחוב מכורים, אך אין בעובדה זאת, כשלעצמה, כדי לחייב את העמותה לקבל דירים שלדעתה אינם מתאימים למהות ולתנאי המעון הרלבנטי. קל וחומר לנוכח החשש והסיכון להדבקות באיידס.

48. כנטען בעתירה, עיריית ת"א הקצתה לעמותה את המבנה המשמש את גגון 1, אך אין בעובדה זאת כדי להחיל על העמותה את כללי התנהלות החלים על העירייה. עמותת "לשובע" אינה מוסד הכפוף לעיריית ת"א.

קבלת חולי איידס ונשאי איידס במקומות אחרים

49. בבתי הסוהר בישראל, בהם "מתגוררים" אנשים שלא על פי בחירתם ורצונם, נוהגת הפרדה/ הבחנה בין אסירים חולי איידס ובין אסירים שאינם, והם אינם כלואים בתא אחד. לעניות דעתי- כך ראוי ומוצדק לנהוג, גם לטובת אסירים חולי איידס או נשאי איידס, וכמובן לטובת אסירים מכורים ואסירים שאינם מכורים.

50. ביצעתי חיפוש בגוגל תחת המילים כניסת חולי איידס- ומצאתי שעד שנת 2009 נמנע מחולי איידס ונשאי איידס לקבל ויזה לביקור בארה"ב- ואין צורך להדגיש את

ההבדל בין ארה"ב כולה, ובין מעון לדרי רחוב שכל דייריו מכורים.

http://www.aidsisrael.org.il/hiv/news_visa_09_usa

51. בשנת 2010 החליטה סין לבטל את האיסור על כניסת חולי איידס ונשאי איידס

לתחומה. <http://hebrew.cri.cn/1/2010/04/29/2s5391.htm>

52. מנגד באוסטרליה- ראש ממשלת אוסטרליה החליט לאסור כניסת חולי איידס ליבשת

ראה: <http://news.walla.co.il/?w=16/1091765>

53. על המסוכנות החלה לגבי נשאי איידס ועל הנפקות המשפטיות והפיליות בענין זה

אני מתכבד להפנות למאמרו המקיף והמעמיק של מר זהר נחשון שכותרתו "

מסוכנותו של נשא HIV בישראל לאור סעיף 218 לחוק העונשין, שפורסם רפואה

ומשפט גיליון מס' 38 - יוני 2008, מעמ' 84, ראה :

<http://www.ismal.co.il/imgs/uploads/refua-umishpat-38-060.pdf>

54. בשנת 2010 בקרתי במעונות של דרי רחוב בניו יורק ובסן פרנסיסקו, ערים הידועות

במספרם הגבוה יחסית של דרי הרחוב. במהלך בקורי במעונות הובא לידיעתי

שבשתי ערים אלה קיימים מעונות נפרדים לדרי רחוב חולי איידס ונשאי איידס,

כמו גם מעונות נפרדים לחולים במחלות מדבקות אחרות. איני יודע מי הקים את

המעונות הנפרדים הללו, אך להערכתי הדבר נעשה ע"י העיריות ולא ע"י ארגונים

הפועלים למען החולים במחלות הללו. ראוי היה שתחת להתגולל בענין זה ללא כל

הצדקה על עמותת לשובע, יפעל הוועד למלחמה באיידס להקמת מעון נפרד, או

למציאת כל מענה אחר ומתאים למען דרי רחוב חולי איידס ונשאי איידס.

55. הנה אפוא מדינות גדולות ונאורות, ששיעור האיידס בהן הנו אפסי, והמסוכנות

להדבקות באיידס נמוכה פי כמה, אוסרות או אסרו עד לאחרונה כניסה של נשאי

איידס. בענייננו עסקינן במעון יחיד ומסוים בו מתגוררים רק מכורים לסמים ואשר

הכל מסכימים בקרב ציבור ייחודי זה המסוכנות והחשש להדבקות גבוה ביותר- ואולי

אין למעלה ממנו, האם במצב זה לא ראוי להבחין ולהפריד כאמור לעיל ?

56. בשולי הדברים אני סבור שראוי לתמוה ולהצטער על כך שהוועד למלחמה באיידס

החליט לפתוח את "שבוע המאבק באיידס", ואת מסע הפרסום המוצדק כנגד הדרה/

אפליה של חולי / נשאי איידס, בהגשת העתירה כנגד עמותת לשובע, שהרי כאמור

לעיל, וגם ממכתבי שצורף לעתירה, הוועד ידע ויודע אל נכון את הנסיבות הייחודיות

של מעון גגון, אשר מאשרות שעסקינן בהבחנה הכרחית ומוצדקות ולא באפליה

פסולה ואסורה.

57. לאור כל האמור, אני סבור שהעתירה אינה מוצדקת וראוי לדחותה. כן אני סבור

שראוי שהעותרים יביעו בפני העמותה התנצלות כנה על עצם הגשת העתירה וכן על

שפע הפרסומים המכפישים, השטחיים וחסרי הבסיס שפורסמו בעניין זה ביחמת
יחצ"ני העותרים.

גיל-עד חריש
אישור

אני הח"מ ע"ד שרונה חריש מ.ר. 08033 מאשרת שביום 29/11/2013 התייצב בפני גיל-עד
חריש, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו שעליו להצהיר אמת והאמת בלבד, וכי אם לא
יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק- אישר את נכונות תצהירו וחתם עליו בפני.

שרונה חריש, ע"ד
מספר השיחה 8033
רח' מנחם בגין 7 רמת השרון
טל. 03-7520002